

“मीठे बच्चे-सद्गतिमा जानु छ भने बाबा सँग प्रतिज्ञा गर- बाबा म हजुरलाई नै याद गरिरहन्छु।”

प्रश्न:- कुन पुरुषार्थका आधारमा सत्ययुगी जन्म सिद्ध अधिकार मिल्छ?

उत्तर:- अहिले पूरा भिखारी बन्ने पुरुषार्थ गर। पुरानो दुनियाँ सँग ममत्व मेटाएर जब पूरा भिखारी बन्छौ, अनि सत्ययुगी जन्म सिद्ध अधिकार मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! अब ट्रस्टी बन। पुरानो किचडा जे-जति छ सबै ट्रान्सफर गर। बाबा र वर्सालाई याद गर्नु भने तिमी स्वर्गमा आउँछौ। विनाश सामुने खडा छ, त्यसैले अब पुरानो सर-समान समेट।

गीत:- भोलेनाथ से निराला...

ओम् शान्ति। तिमी विद्यार्थी हौ। सर्वोच्च ज्ञान सागर बाबाले तिमीलाई पढाउनुहुन्छ, त्यसैले नोट अवश्य लेख्नु पर्छ किनकि फेरि रिभाइज गराउनु पर्छ, अरूलाई सम्झाउन पनि सहज हुन्छ। नत्र माया यस्तो छ जसले धेरै प्वाइन्ट भुलाइदिन्छ। यस समय तिमी बच्चाहरूको लडाईं माया रावण सँग छ। जति तिमीले शिवबाबालाई याद गर्छौ, त्यति मायाले भुलाउने कोसिस गर्छ। ज्ञानको प्वाइन्ट पनि भुलाउने कोसिस गर्छ। कहिले-काहीं धेरै राम्रा प्वाइन्ट याद आउँछन्, फेरि वहाँको वहाँ हराउँछन् किनकि यो ज्ञान नयाँ हो। बाबा भन्नुहुन्छ- कल्प पहिले पनि यो ज्ञान तिमी ब्राह्मणलाई दिएको थिएँ। ब्राह्मणलाई नै आफ्नो बनाउनुहुन्छ, ब्रह्माको मुखद्वारा। यो कुरा कुनै गीतामा लेखिएको छैन। शास्त्र त पछि बन्छन्। जब धर्म स्थापना गर्छन्, त्यस समय सबै शास्त्र बन्दैनन्। बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- पहिले पहिले हुन्छ ज्ञान, पछि हुन्छ भक्ति। पहिले सतोप्रधान फेरि सतो रजो तमोमा आउँछन्। मनुष्य जब रजोमा आउँछन् अनि भक्ति सुरु हुन्छ। सतोप्रधान समयमा भक्ति हुँदैन। भक्तिमार्गको समय पनि ड्रामामा निश्चित छ। यो शास्त्र आदि पनि भक्तिमार्गको काममा आउँछन्। तिमी यो जुन ज्ञान र योग आदिको किताब बनाउँछौ, यो फेरि पढेर रिफ्रेस हुनको लागि हो। बाँकी शिक्षकले सिवाय त कसैले बुझ्न सक्दैन। गीताको शिक्षक हुनुहुन्छ नै श्रीमत् भगवान्। उहाँ विश्वको रचयिता हुनुहुन्छ, स्वर्ग रचनुहुन्छ। उहाँ सबैको बाबा हुनुहुन्छ त्यसैले अवश्य बाबाबाट स्वर्गको बादशाही वर्सामा मिल्नु पर्छ। सत्ययुगमा हुन्छ देवी-देवताको राज्य। अहिले तिमी हौ संगमयुगी ब्राह्मण। विष्णुको चित्रमा ४ वर्ण देखाउँछन् नि। देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र...। पाँचौं वर्ण हो ब्राह्मणको। तर उनीहरूलाई यो बिलकुल थाहा छैन। सर्वोच्च हो ब्राह्मण वर्ण। सर्वोच्च परमपिता परमात्मालाई पनि भुलेका छन्। उहाँ शिव हुनुहुन्छ ब्रह्मा विष्णु शंकरका रचयिता। त्रिमूर्ति ब्रह्मा भनिदिन्छन्, तर यसको त अर्थ नै निस्कँदैन। यदि ब्रह्मा विष्णु शंकर तीनै भाइ हुन् भने यिनीहरूको पिता हुनु पर्छ। ब्राह्मण, देवी-देवता र क्षत्रिय... तीनै धर्मका रचयिता उहाँ निराकार बाबा हुनुहुन्छ, जसलाई गीताको भगवान् भनिन्छ। देवताहरूलाई पनि भगवान् भन्न सकिँदैन भने मनुष्यलाई कसरी भन्न सकिन्छ? सर्वोच्च शिवबाबा फेरि सूक्ष्म वतनवासी ब्रह्मा विष्णु शंकर, फेरि यस वतनमा पहिले-पहिले हुन्छन् श्रीकृष्ण। पहिले पहिले शिवजयन्ती भनेर गाइन्छ, त्रिमूर्ति जयन्ती कहीं देखाउँदैनन् किनकि तीनैलाई जन्म कसले दिन्छ, यो कसैलाई थाहा छैन। यो बाबा नै आएर बताउनुहुन्छ। सर्वोच्च उहाँ विश्वको मालिक हुनुहुन्छ, नयाँ दुनियाँका रचयिता। स्वर्गमा यी लक्ष्मी-नारायणले राज्य गर्छन्। सूक्ष्मवतनमा त राजधानीको प्रश्न नै हुँदैन। यहाँ जो पूज्य बन्छन्, उनीहरू नै पुजारी बन्नु छ। देवता, क्षत्रिय... अब फेरि ब्राह्मण बनेका छन्। यो वर्ण यहाँको नै हो, अरू

कोही यी वर्णमा आउन सक्दैन। यी ५ वर्णमा केवल तिमीहरूले चक्र लगाउँछौ। ८४ जन्म पनि तिमीहरूले पूरा लिनु पर्छ। तिमीलाई थाहा छ— वास्तवमा हामी जो देवी-देवता धर्मका हौं, हामीले नै ८४ जन्म लिन्छौं। यो ज्ञानको तेस्रो नेत्र केवल तिमी ब्राह्मणको नै खुल्छ, फेरि यो ज्ञान नै प्रायः लोप भएर जान्छ। फेरि गीता शास्त्र कहाँबाट आयो? क्राइस्टले जब धर्म स्थापना गर्छन्, त्यतिखेर बाइबल सुनाउँदैनन्। उनले धर्म स्थापना गर्छन्, पवित्रताको बलद्वारा। बाइबल आदि त पछि बन्छन्, जब उनको वृद्धि हुन्छ अनि चर्च आदि बनाउँछन्। त्यसैगरी आधा कल्पपछि भक्तिमार्ग सुरु हुन्छ। पहिले हुन्छ अव्यभिचारी भक्ति एकको, फेरि ब्रह्मा विष्णु शंकरको। अहिले त हेर ५ तत्त्वको पनि पूजा गरिरहन्छन्। यसलाई तमोप्रधान पूजा भनिन्छ। त्यो पनि हुनु अवश्य छ। भक्तिमार्गमा शास्त्र पनि चाहिन्छ। देवी-देवता धर्मको शास्त्र गीता हो। ब्राह्मण धर्मको कुनै शास्त्र छैन। अब महाभारत लडाईंको पनि वृत्तान्त गीतामा छ। गाइएको छ— रुद्र ज्ञान यज्ञबाट विनाश ज्वाला निस्कन्छ। अवश्य जब विनाश हुन्छ अनि सत्ययुगी राजधानी स्थापना हुन्छ। भगवान्‌ले यो यज्ञ रच्नु भएको छ। यसलाई रुद्र ज्ञान यज्ञ भनिन्छ। ज्ञान पनि शिवबाबाले नै दिनुहुन्छ। हिन्दुको शास्त्र वास्तवमा एउटै छ। जसरी क्राइस्टको बाइबल छ। उनको जीवन कहानीलाई ज्ञान भनिदैन। हाम्रो छ ज्ञान सँग मतलब। ज्ञान दिनेवाला पनि एकै हुनुहुन्छ, उहाँ विश्वको मालिक हुनुहुन्छ। तर उहाँलाई ब्रह्माण्डको मालिक भनिन्छ। सृष्टिको मालिक उनी बन्दैनन्। तिमी बच्चाहरू सृष्टिको मालिक बन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— म ब्रह्माण्डको मालिक अवश्य हुँ। तिमी बच्चाहरू सँग ब्रह्मलोकमा रहन्छु। जसरी बाबा वहाँ रहनुहुन्छ, हामी पनि वहाँ जान्छौं त्यसैले हामी पनि मालिक ठहरियौं।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीहरू सबै आत्माहरू म सँग ब्रह्माण्डमा रहन्छौ। त्यसैले म पनि र तिमीहरू पनि ब्रह्माण्डको मालिक हौं। तर तिमी पद मेरो भन्दा उच्च छ। तिमी महाराजा-महारानी बन्छौ, तिमी नै पूज्य फेरि पुजारी बन्छौ। तिमी पतितहरूलाई म आएर पावन बनाउँछु। म त जन्म मरण रहित छु, फेरि साधारण तनको आधार लिएर सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको रहस्य तिमीलाई बताउँछु। तिमी बच्चाहरू सिवाय यस्तो कुनै पनि विद्वान्-पण्डित छैन जसले ब्रह्माण्ड, सूक्ष्मवतन र सृष्टि चक्रको रहस्यलाई जानोस्। तिमीलाई थाहा छ— ज्ञानको सागर, पवित्रताको सागर त परमपिता परमात्मा नै हुनुहुन्छ। उहाँको महिमा गाइन्छ नै तब, जब हामीलाई ज्ञान दिनुहुन्छ। यदि ज्ञान नदिने हो भने महिमा कसरी गाइयोस्। उहाँ एकै पटक आएर बच्चाहरूलाई वर्सा दिनुहुन्छ— २१ जन्मको लागि। २१ जन्मको लिमिट छ, यस्तो होइन सदैवको लागि दिनुहुन्छ। २१ पीढी अर्थात् २१ वृद्धावस्था सम्म। पीढी वृद्धावस्थालाई भनिन्छ। २१ पीढी तिमीलाई राज्य भाग्य मिल्छ। यस्तो होइन— एकपछि २१ कुलको उद्धार हुन्छ। यो त सम्झाइएको छ— यस राजयोगद्वारा तिमी राजाहरूको राजा बन्छौ, फेरि वहाँ ज्ञानको आवश्यकता नै रहँदैन। वहाँ तिमीहरू सद्गतिमा हुन्छौ। ज्ञान त उनीहरूलाई चाहिन्छ जो दुर्गतिमा हुन्छन्। अहिले तिमी सद्गतिमा जान्छौ, दुर्गतिमा ल्याएको छ माया रावणले। अब सद्गतिमा जानु छ त्यसैले बाबाको बन्नु छ, प्रतिज्ञा गर्नु छ— बाबा म हजुरलाई सदैव याद गरिरहन्छु। देहको अभिमान छोडेर म देही अभिमानी हुन्छु। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै म पवित्र रहन्छु। मनुष्यले भन्छन्— यो कसरी हुन्छ? अरे, बाबा भन्नुहुन्छ— यस अन्तिम जन्ममा पवित्र बनेर म सँग योग लगायौ भने अवश्य तिमी विकर्म विनाश हुन्छ र चक्रलाई याद गर्नु भने तिमी चक्रवर्ती राजा बन्नेछौ। बाबाबाट अवश्य स्वर्गको वर्सा मिल्नेछ। दैवी दुनियाँको

सत्ता तिम्नो जन्म-सिद्ध अधिकार हो, त्यो पाइरहेका छौ। फेरि जसले जति प्रतिज्ञा गर्छ र बाबा सँग सहयोगी बन्छ... यो त तिमीलाई थाहा छ— विनाश सामुन्ने खडा छ। प्राकृतिक प्रकोप पनि आयो कि आयो, यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो पुरानो सर-समान आदि सबै ट्रान्सफर गरिदेऊ। तिमी ट्रस्टी बन। बाबा व्यापारी पनि हुनुहुन्छ, मट्टा-सट्टा गर्नुहुन्छ। मनुष्य मरेपछि उसको सारा चीज कर्नीघोरलाई दिन्छन् नि। तिम्नो पनि यो किचडा सबै कब्रदाखिल हुनु छ, त्यसैले पुरानो चीजबाट ममत्व मेटाइदेऊ, एकदम भिखारी बन। भिखारीबाट राजकुमार। बाबा र वर्सालाई याद गर्नु भने तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ, जुन जन्म-सिद्ध अधिकार हो। जो आए पनि सोध— विश्वको रचयिता को हो, गड फादर हुनुहुन्छ? स्वर्ग हो नै नयाँ रचना। जबकि बाबाले स्वर्ग रचनुहुन्छ भने फेरि बच्चाहरू नर्कमा किन? स्वर्गको मालिक किन बन्दैनन्? तिमीलाई नर्कको बादशाह बनाएको छ माया रावणले। बाबा त स्वर्गको बादशाह बनाउने वाला हुनुहुन्छ। रावणले दुःखी बनाउँछ, त्यसैले रावण सँग हैरान भएर त्यसलाई जलाउने कोसिस गर्छन् तर रावण जल्दै-जल्दै। मनुष्यले बुझ्दैनन् रावण के चीज हो? भन्छन्— क्राइस्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिले गीता सुनाइएको थियो। तर त्यस समय कुनचाहिँ राष्ट्रियता थियो, त्यो बुझ्नु पर्छ नि। मायाले बिलकुलै पतित बनाइदिएको छ। कसैलाई पनि थाहा छैन— स्वर्गको रचयिता को हो। एक्टर भएर ड्रामाको रचयिता, निर्देशकलाई जानेन भने के भन्ने! सबैभन्दा ठूलो लडाईं हो— महाभारत। यो महाभारत लडाईं विनाशको लागि हो। गायन पनि छ— ब्रह्माद्वारा स्थापना...। यस्तो गाउँदैन— कृष्णद्वारा स्थापना। रुद्र ज्ञान यज्ञ प्रसिद्ध छ, जसबाट विनाश ज्वाला प्रज्वलित भयो। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— मैले यो ज्ञान यज्ञ रचेको छु। तिमी हौ सच्चा ब्राह्मण, रूहानी पण्डा। तिमी अब बाबाको पासमा जानु छ। वहाँबाट फेरि यस पतित दुनियाँमा आउनु छ। यी सेन्टर हुन् सच्चा-सच्चा तीर्थ, सचखण्डमा लिएर जानेवाला। ती तीर्थ झुट खण्डको लागि हुन्। ती हुन् शारीरिक देह-अभिमानका यात्रा। यो हो देही-अभिमानिको यात्रा।

तिमीलाई थाहा छ— फेरि नयाँ दुनियाँमा आएर आफ्नो सुनको महल बनाउनेछौं। यस्तो होइन— सागरबाट कुनै महल निस्किएर आउँछ। तिमीलाई धेरै खुशी हुनु पर्छ। जसरी पढाइमा ख्याल चल्छ— बेरिस्टर बन्नेछु, यो गर्नेछु। तिमीलाई पनि आउनु पर्छ— स्वर्गमा यस्ता-यस्ता महल बनाउनेछु। म प्रतिज्ञा गर्छु— लक्ष्मीलाई अवश्य वरण गर्नेछु, सीतालाई होइन। यसमा पुरुषार्थ धेरै राम्रो हुनुपर्छ। बाबाले अहिले सच्चा ज्ञान सुनाउनुहुन्छ, जसलाई धारणा गर्नाले हामी देवता बनिरहेका छौं। नम्बरवनमा आउँछन् श्रीकृष्ण। मेट्रिकमा जो पास हुन्छन्, उनीहरूको लिस्ट अखबारमा निस्कन्छ नि! तिम्नो विद्यालयको लिस्ट पनि गाइएको छ। ८ फुल पास, प्रसिद्ध ८ रत्न छन्, जो केवल काममा आउँछन्। १०८ को मालालाई त धेरैले स्मरण गर्छन्। कसैले १६ हजारको पनि बनाउँछन्। तिमीले मेहनत गरेर सेवा गरेका छौ, त्यसैले सबैले पुज्दछन्। एउटा भक्त माला, अर्को छ रुद्र माला।

अहिले तिमीलाई थाहा छ— श्रीमद् भगवद्गीता हो माता, पिता हुनुहुन्छ शिव। दैवी कुलमा पहिले-पहिले जन्म लिन्छन् श्रीकृष्णले। अवश्य राधाले पनि जन्म लिएको हुनु पर्छ, अरू पनि त पास भएका होलान्। परमपिता परमात्मा देखि बिमुख भएका कारण सारा दुनियाँ अनाथ भएको छ। आपसमा सबै लडाईं गरिरहन्छन्। कोही मालिक छैन। अब तिमीले सबैलाई बाबाको परिचय दिनु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) देह-अभिमानलाई छोडेर देही-अभिमानी बनी यादको यात्रामा तत्पर रहनु छ। यस अन्तिम जन्ममा पवित्र बनेर बाबाको पूरा-पूरा सहयोगी बन।
- २) पुराना जे जति चीज छन्, ती सबैबाट ममत्व निकालेर ट्रस्टी बन। बाबा र वर्सालाई याद गर्दै विश्वको मालिक बन्नु छ।

वरदानः— स्वयंलाई विश्व कल्याणको निमित्त समझिएर व्यर्थबाट मुक्त रहने, बाबा समान भव

जसरी बाबा विश्व कल्याणकारी हुनुहुन्छ, त्यसैगरी बच्चाहरू पनि विश्व कल्याणको निमित्त हौ। तिमी निमित्त आत्माहरूको वृत्तिबाट वायुमण्डल परिवर्तन हुनु छ। जस्तो संकल्प त्यस्तै वृत्ति हुन्छ। त्यसैले विश्व कल्याणको जिम्मेवार आत्माहरू एक सेकेन्ड पनि संकल्प वा वृत्तिलाई व्यर्थ बनाउन सक्दैनौ। जस्तोसुकै परिस्थिति होस्, व्यक्ति होस् तर स्वको भावना, स्वको वृत्ति कल्याणको होस्, ग्लानि गर्ने प्रति पनि शुभ भावना होस्— तब भनिन्छ व्यर्थबाट मुक्त बाबासमान।

स्लोगनः— सहयोगको शक्तिद्वारा असम्भव कुरा पनि सम्भव हुन सक्छ।